

Leuvenaars sluiten Barbóék in hun hart

Lezend Leuven was een beetje in rouw toen bekend raakte dat boekencafé De Dry Coppen zou sluiten. De opening van Barbóék begin juni vulde die leegte zeer snel op en is dus niet onopgemerkt voorbij gegaan. De fraaie winkel zorgde zelfs voor een echte hype. Zaakvoerster Lies Van den Berghe blikt terug op het voorbije en nogal bewogen half jaar.

De combinatie boeken en koffie werkt. Zoveel is zeker. Ook voor Lies Van den Berghe van Barbóék is dit een feit. Tegelijk is een nuancering wel aan de orde. “In de eerste plaats zijn we een boekhandel. Maar dan eentje waar je ook welkom bent voor koffie en taart en om wat te blijven werken en lezen. Onze zelfgebakken taarten zijn soms al op tegen 16 u. Dat is prima zo. Elke keuze die we maken, doen we bewust in functie van onze boekhandel. Dat primeert. We zijn geen taverne of brasserie die ook boeken heeft. Heel af en toe komt hier iemand binnen die vraagt: ‘Liggen al die boeken hier gewoon om te lezen?’ Neen dus”, lacht Lies.

Herkent Barbóék het fenomeen dat klanten zich nestelen in de zetels, ettelijke uren achter hun laptop doorbrengen, terwijl ze één koffie verbruiken?

“Dat valt best mee. Maar als het ons stoort of het is heel erg druk, dan gaan we dit gewoon zeggen. Zolang er plaats is, vormt dit geen probleem. Dat is het verschil met echte koffiebars: zij moeten het van hun verbruik van koffies hebben. Wij hebben onze boeken als ‘kern-business’. Koffie en taart staan in onze hiërarchie onder de boeken. En dat willen we zo houden”, zegt Lies ferm.

Was de voortzetting van de boekhandel in het pand van de Dry Coppen geen optie?

“Aanvankelijk wel. Toen Ed en Katelijne stopten, dachten we – een beetje dromerig – hun werk verder te zetten op dezelfde plek. Maar de aankoop van een geklasseerd pand was voor ons niet haalbaar.” Zoals bekend heeft het duo hun pand ondertussen verkocht aan productiehuis Hotel Hungaria. De afle-

veringen van Dagelijkse Kost worden nu uitgezonden vanuit de voormalige Dry Coppen. “Jeroen Meus achtervolgt mij”, lacht Lies.

Als voormalig redacteur bij uitgeverij Van Halewyck verzorgde Lies immers de eindredactie van de boeken van Dagelijkse Kost. “Eerst de boeken, dan de opening van Würst hier om de hoek en dan nu de opnames. Maar daarover klagen we zeker niet. Er is een duidelijk Meus-effect, de mensen ontdekken de Schrijnmakersstraat en meteen dus ook Barbóék.

Het waren Katelijne en Ed van de Dry Coppen die Lies tipten over de huur van het pand op nummer 17. “Vroeger huisde hier drukkerij Simons, nu is het eigendom van de familie Schellens. Volgens de makelaar waren er verschillende kandidaten, maar was de eigenaar kieskeurig,” aldus Lies.

Zij was eind maart nog helemaal niet van plan een boekhandel te beginnen en was dus ook niet op zoek naar een handelspand. “Mijn man Marc en ik zijn echt wel boekenmensen en dromden weleens van een boekenwinkel, maar een boekhandel beginnen in een

Hoe maak je als boekhandelaar eigenlijk een keuze uit het grote hedendaagse assortiment?

“We gaan resoluut voor een erg ruim boekenaanbod, met ook aandacht voor zingeving, poëzie, filosofie, geschiedenis, culinair... Barbóék wil zich niet distantiëren van bepaalde auteurs of type boeken. Als iemand het recentste boek van Pieter Aspe wil hebben, dan bestellen we dat zonder probleem.”

Lies gelooft ook heel sterk in partnerships. Zo organiseert Barbóék schrijf-avonden (zoals ‘Shut up and Write’), diverse boekvoorstellingen, debatavonden van de stad Leuven en interviews met auteurs voor 30CC. Barbóék werkt ook samen met onder meer de Leuvense boekhandels Kleine Johannes en Boekarest.

“Mensen weten ons te vinden. Zelfs voor de meest zotte dingen zoals een babyborrel of een huwelijksjubileum. Maar ons motto is: er moet altijd een link met boeken zijn. Dat geldt voor ons aanbod gadgets en papierwaren, maar ook voor de avondactiviteiten die hier worden georganiseerd.”

Lies vindt nu stilaan tijd om zelf weer wat te lezen. “Barbóék geeft me een geweldige leesdrang. Er komen elke dag wel nieuwe boeken binnen. Klanten verwachten ook dat we goed op de hoogte zijn. Zij vragen ons advies en aan onze mening wordt belang gehecht. We worden daar ook – terecht – op afgerekend en getest door de klanten.”

Over hun boekenpubliek heeft Lies niets dan lof: “Wat een fijn publiek hier. Heel divers, van 14 tot 80 jaar, Leuvenaars, studenten, mensen die hier werken, vrienden van onze tienerkinderen ... En elke zaterdag ontvangen we hier een gezelschap van 80-jarigen. Wie weet schrijf ik zelf ooit een boek met mijn ervaringen en verhalen over de bezoekers hier, ‘De boekhandel van Leuven’.”

Barbóék
Schrijnmakersstraat 17, Leuven
www.barboek.be

totaal nieuw pand, daar waren we niet mee bezig. Deze opportuniteit heeft zich gewoon aangediend doordat de Dry Coppen ermee stopten!”

Het trio achter Barbóék lijkt er in ieder geval voor in de wieg gelegd. Zaakvoerster Lies Van den Berghe, juriste van opleiding, draaide tien jaar mee bij uitgeverij Van Halewyck. Dat de tante van Lies een boekenwinkel runt in Brugge, heeft haar liefde voor het boek alleen maar vergroot. Lies’ echtgenoot en medevenoot Marc Rummens baatte vijftien jaar lang de Leuvense stripwinkel Gobelijn uit, een winkel waar Lies trouwens ook een tijdje werkte. Medewerkster Annelien Vranckx stapte mee over van uitgeverij Van Halewyck naar Barbóék.

De ploeg stond dus al vast en voor het pand kregen ze – tot hun eigen verbazing – heel snel een ‘go’ van de eigenaars. Tot zover de zekerheden, al de rest moest nog gebeuren. Lies blikt terug op deze ‘rollercoaster’.

“Het was einde maart toen Katelijne en Ed lieten weten dat ze uitverkoop hielden. Tegen eind april hadden we een overeenkomst om hun handelsfonds over te nemen. En we wilden begin juni al opengaan. Op enkele weken tijd moesten we dus een financieel plan uitwerken, een lening bij de bank afsluiten, personeel regelen, de verbouwing van het pand finaliseren én boeken bestellen”.

“Er was nog geen verlichting en waar de toog moest komen was geen watervoorziening ... Maar boeken waren er evenmin. We hebben toen halsoverkop uitgeverijen gecontacteerd en afspraken gemaakt”, lacht Lies.

Haar ervaringen met de administratieve mallemol bleken ook niet min. “Als startende ondernemster heb ik veel bijgeleerd de voorbije maanden. Ik mag er niet te fel over klagen, want het is uiteindelijk allemaal in orde gekomen, maar het was een bijzonder stressvolle periode.”

Hun inspanningen hebben uiteindelijk gereundeerd: op 7 juni opende Barbóék zijn deuren. Een snelle opening was een must: de nieuwe onderneming betaalde al huur en lonen. Even belangrijk is dat Lies ‘in de flow’ wilde blijven van de Dry Coppen: “We hebben betaald voor het handelsfonds, dus we moesten de klanten kunnen meenemen. En dat kon alleen als we snel open zouden gaan”.

Na een aantal drukke maanden zijn ze nu helemaal operationeel. “We hebben de eerste drie maanden roofofbouw op ons lichaam gepleegd. Na een zware dag kwamen we thuis, maar dan was het nog niet gedaan: er moesten opnieuw boeken worden besteld en mails beantwoord. Het blijft druk, en dat is fijn. Het is zelfs zover gekomen dat Annelien en ik nu praten over ‘goede dagen’ als het rustig is”, lacht Lies.

Beiden weten nu hoe ze zich moeten organiseren om alles vlot te laten verlopen. “We werken nu met jobstudenten die helpen met de toog en het opdienen. Zij geven ons de broodnodige ademruimte, zodat wij met ons ‘boekending’ kunnen bezig zijn.”

Want boeken, daar is het voor Lies uiteindelijk allemaal om te doen bij Barbóék. “Boeken zijn het leukste aspect van mijn zaak. We krijgen veel complimenten over ons aanbod hier.”